

fælde, og selv om vi beholde den nuværende Afgift, som for Øjeblikket indbringer, saa vidt jeg forstod den højtærede Minister, omtrent 160,000 Kr., selv om, siger jeg, det skulde indbringes ved Fordeling paa de i udenrigt Fart værende Registrertons, mener jeg, at man burde gaa dertil, og desuden, at hvis man ikke derigennem kunde faa fuldt ud de nødvendige Midler til det fornødne Konsulatvæsen, burde Statskassen støtte Skibsfarten, Handelen og hele Forbindelse med Omverdenen ved ogsaa at bidrage aarlig sin Kvotandel til Lønningen af Konsuler. Hvis altsaa Skibsfarten i Øjeblikket kunde give 160,000 Kr., burde Staten bidrage en Fjerdedel af denne Sum til det samlede Konsulatfond, der saaledes aarlig vilde faae omtrent 200,000 Kr., til at begynde med. Ved Hjælp deraf vilde man kunne lønne de nuværende Konsuler, og efterhaanden som de bleve affledigede eller gif deres Vej, vilde man kunne sætte andre dygtige Mænd i Stedet paa de Steder, hvor de vilde være nødvendige. Hvis det viste sig, at Handelsfart og Rederier fandt deres Regning derved, vilde der naturligvis ske Opfordring om at udbille dette Konsulatvæsen og føre det videre; og det er meget let, at det da i Løbet af faa Aar naar op til flere Hundrede Tusinde Kr.; $\frac{1}{5}$ af denne Forhøjelse vilde være at lægge paa Skibsfarten og $\frac{1}{5}$ paa Statskassen. Der kan være forskellige Meninger derom; men det er en Maade at komme frem paa. Man letter Oprævningen af Pengene og befrier Skibsførerne for al det Brøvl i Havnene, og man vilde sikkert over alt have endda den fornødne Assistance; thi man havde da dygtige og uafhængige Konsuler paa de Steder, hvor de behøves. Der er omtrent 600 danske Konsuler, hvoraf de fleste ingen Ting have i Indtægt, idet Hovedindtægten nu er samlet paa enkelte Hænder. Der er en stor Mængde Konsuler, som tjene for Krens Skyld. Der maatte altsaa ansættes Generalkonsuler, men uden Pensionsberettigelse og med Ret for Staten til at affledige dem og sætte andre i Stedet, naar det viste sig, at de vare mindre heldige for Pladsen. Naar man lønner nogenlunde ordentlig, saa vilde Generalkonsulerne let i deres Konsulater kunne finde Konsularagenter eller kunne faa Konsuler — der er nok der vilde være det for Krens Skyld, naar man kun dækker de Udgifter, de direkte have. Jeg har lidt Erfaring med Hensyn til disse Forhold fra tidligere Tider og kender ikke saa saa Konsuler, som have udtalt, at man med største Bæthed kunde faa faste, dygtige Konsuler, naar de bleve ordentlig lønede, og som

ved Hjælp af Konsularagenter og Vicekonsuler kunde besørge Sagerne. Man maa huske paa, at det ikke er nødvendigt som for 50 Aar siden at have en Konsul i ethvert Hul, hvor et Skib løber ind, og at nu har man Jærnbane, Dampskib, Telegraf og Telefonter, saa at selv om man kun havde en Fjerdedel af Konsuler eller endnu mindre, vilde det sandelig være lettere for dem at besørge Forretningerne nu end forhen. Skulde endelig de Midler, som fordres af Statskassen som Tilskud paa denne Maade synes at kunne stige for højt, vil det dog næppe blive 100,000 Kr. om Aaret, og Udgiften vil være i alle Stænders Interesse. Jeg skal her henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at lige saa vist som jeg tror, at dygtige Generalkonsuler i de forskellige Lande vilde være af stor Betydning for os, lige saa vist tror jeg, hvis det var en Betingelse for at opnaa Penge dertil, at man maatte kunne ophæve flere af de nuværende Gesandtskaber. Det er saaledes ikke Spor af Nytte til at have Gesandtskaber i Wien eller i Rom, og heller ikke ved jeg, om det er nødvendigt at have det i Stockholm, da jo Udenrigsministeren kan gaa hen og telefonere til Udenrigsministeren i Stockholm, naar han vil. Der er ikke saa saa Gesandtskaber, der passende kunde træktes tilbage til Fordel for Generalkonsulater. Hele denne Sag vil jo blive behandlet i Udvalg, og jeg tillader mig blot at henstille til det ærede Ting at tage nogle af de Betragtninger, jeg har fremsat, under Overvejelse, og navnlig i Skibsfartens og Handelsens Interesse at søge gennem denne Lov, som mulig vedtages, at fastslaa bedre Regler for Maaden at optræde Pengene paa og anvende dem paa og helst skaffe lidt Penge fra Staten til Nytte for et godt Konsulatvæsen direkte til Fordel for Handel og Skibsfart og indirekte ogsaa til Fordel for Jordbruget og os alle.

Bajer: I Stuepillet „En Skandale“, som jeg antager, de fleste Herrer kende, lægger Forfatteren et ungt fordærvet Menneske den Replik i Munden: Naar man lærer sin Geografi i Skolen, saa leder man sig over disse mange fremmede Lande og synes, at de ere en stor Pine; men naar man bliver ældre — den Alder, hvori det unge Menneske optræder — saa kan det være en til megen Nytte, idet man kan blive Generalkonsul i saadanne fjerne Lande! Dette er en bidenbe Satire, der er slynget ud mod Generalkonsulsvæsenet i Almindelighed, og som vistnok ogsaa for en Del har sin Berettigelse. Der er noget orm-